

És el Primer d'Octubre, estúpids!

written by Miquel Aguilar | 4 de febrer de 2020

El referèndum va ser l'últim cartutx, la darrera excusa que els autonomistes van trobar per dissimular el seu escandalós frau electoral i la seva nul·la ambició independentista. I els ha mort, perquè l'han ignorat. La seva decadència política i el caos al país té l'origen en la diferència abismal entre l'energia de la gent i la feblesa inconsistent dels partits processistes.

El seu projecte, que no és altre que la preservació d'un ridícul espai de poder autonòmic, es presenta ja al votant com el que és: una ruïna irrecuperable.

Gaudiran d'un temps de descompte gràcies a l'enorme poder mediàtic que acumulen, la inèrcia del vot que encara puguin arrossegar amb les seves mentides i xantatges emocionals, i tot el suport que els seus amos espanyols els puguin donar, actuant de falsos antagonistes perfectament sincronitzats. Però en un país amb la història de Catalunya, on la majoria política la conformen i la seguiran dictant els votants independentistes, a l'autonomisme fracassat d'ERC, PDeCAT i CUP se'ls ha acabat el crèdit. Si alguna cosa no està disposat a suportar més l'independentisme de base és un projecte que no aporta més que derrotes, vergonya i submissió.

Com que la política catalana és un reflex perfecte de totes les mancances que té el sistema que la sosté, espanyol, colonial, extractiu, mesquí, imperialista, no pot desenvolupar la capacitat per adaptar-se a res més que no sigui la impostura dictada des de Madrid. Un Madrid, un Estat dels espanyols, que ha trobat el límit dels processistes, la por, però que no s'ha enfrontat mai a un independentisme institucional seriós com el que està a punt d'arribar. Els

partits catalans són com un virus que s'ha acabat pensant que és l'hoste. L'intent de demolició de la credibilitat de les institucions catalanes, confonent la dignitat del Parlament i la Generalitat amb la dels partits, n'és una prova. Les institucions seguiran fortes i dignes quan el Sindicat de la Rendició es podreixi, mort, en un fosc racó de la història.

La democràcia i l'autodeterminació han fet caure el simulacre autonòmic. La farsa espanyola no ha pogut aguantar una societat catalana protegint les urnes. El sistema polític català, com a part intrínseca de la comèdia, també caurà. És un tigre de paper. Només té la por per seguir tenallant els catalans a un sistema que s'enfonsa. I quan la gent tingui nous referents, descobrirà de nou que l'ànima de llibertat i justícia és molt més forta que la por.

El dia que els presos polítics van anar al Parlament a mentir sobre el 155, hi havia 155 persones donant-los suport al Parc de la Ciutadella. La gent pot suportar una derrota, però no accepta la rendició i les abraçades amb l'enemic.

Demandar als autonomistes que fessin la independència ha estat un error. Deixar de fiscalitzar l'acció de Govern ha estat un error. Sacralitzar uns lideratges messiànics que incomplien sistemàticament tot el promès, ha estat un error. Creure que els membres d'una generació política que han acumulat tot el poder polític als ajuntaments, als consells comarcals, a les diputacions, al Parlament i a la Generalitat, que han fallat tan estrepitosament i que ara són a l'exili o a la presó, poden fer la independència, és un error.

Però la pífia més gran l'ha comès el Sindicat de la Rendició, que en la seva inacabable llista de ridícul i cinisme, ha cregut que el català és un poble sense memòria ni orgull, profundament cretí. És a dir, que el poble és com ells. Fer veure que es podia oblidar el Primer d'Octubre i que la gent ho acceptaria sense que la revolta que va significar no hagués canviat per sempre la mentalitat de tot aquell que hi va

participar. Intentar administrar des dels mitjans públics i concertats una amnèsia sintètica de penosa tertúlia autonòmica. Fer veure que l'autodeterminació pot ser ignorada. Soterrada. Provar d'eliminar el record del vot vinculant, del símbol de les urnes, de la victòria davant de tots i tothom. Intentar per tots els mitjans d'explicar a la gent que va tastar la llibertat, que la llibertat no existeix. Fer oblidar el sabor del triomf i dir-nos que la derrota té el mateix gust.

No aplicar el mandat sagrat del referèndum d'autodeterminació acabarà amb tots els líders i tots els partits i totes les organitzacions que han pretès fer com si mai no hagués passat.

Aquesta és la roda de molí que intentaven que la gent s'empassés i que els acabarà esclafant. I els esclafarà allà on fa més mal. A les urnes. On sempre han guanyat i on sempre han mentit. Perquè és l'autodeterminació. Un poder massa gran que sempre acaba vencent els covards. I ERC, PDeCAT i CUP han volgut fer veure que no existeix. Però existeix. I és ben viu. Som nosaltres. És el Primer d'Octubre, estúpids!